

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1151/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. novembra 2012

o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in prvega odstavka člena 118 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kakovost in raznovrstnost kmetijske in ribiške proizvodnje ter ribogojstva Unije sta ena od njenih pomembnih prednosti, ki proizvajalcem Unije dajeta konkurenčno prednost in pomembno prispevata k njeni živi kulturni in gastronomski dediščini. To je posledica spretnosti in odločnosti kmetov in proizvajalcev Unije, ki ohranjajo tradicije ter hkrati upoštevajo razvoj novih proizvodnih metod in materialov.

(2) Povpraševanje državljanov in potrošnikov v Uniji po kakovostnih in tradicionalnih proizvodih je vse večje. Poleg tega se zanimajo za ohranitev raznovrstnosti kmetijske proizvodnje v Uniji. S tem se ustvarja povpraševanje po kmetijskih proizvodih ali živilih z določljivimi posebnimi značilnostmi, zlasti s tistimi, ki so povezane z njihovim geografskim poreklom.

(3) Proizvajalci lahko s proizvodnjo vrste različnih kakovostnih proizvodov nadaljujejo le, če so za svoje prizadevanje pravično nagrajeni. Zato morajo biti sposobni kupcem in potrošnikom značilnosti svojih proizvodov sporočiti pod pogoji poštene konkurence. Poleg tega morajo pravilno opredeliti svoje proizvode na tržišču.

(4) Izvajanje shem kakovosti za proizvajalce, ki jih nagrajujejo za njihova prizadevanja za proizvodnjo vrste različnih kakovostnih proizvodov, lahko koristi podeželskemu gospodarstvu. To velja zlasti za območja z omejenimi možnostmi, gorska območja in najbolj oddaljene regije, v katerih predstavlja kmetijski sektor znaten del gospodarstva in so proizvodni stroški visoki. Na ta način lahko sheme kakovosti prispevajo k politiki razvoja podeželja ter politikam tržne in dohodkovne podpore skupne kmetijske politike (SKP) ter jih dopolnjujejo. K temu lahko zlasti prispevajo na območjih, kjer je kmetijski sektor pomembnejši del gospodarske dejavnosti, in predvsem na območjih z neugodnim položajem.

(5) Prednostne naloge politike Evropa 2020, kot so določene v sporočilu Komisije z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“, vključujejo cilje v zvezi z doseganjem konkurenčnega gospodarstva, temelječega na znanju in inovacijah, ter spodbujanjem gospodarstva z visoko stopnjo zaposlenosti, ki bi zagotovilo socialno in ozemeljsko kohezijo. Zato bi morala politika kakovosti kmetijskih proizvodov proizvajalcem zagotoviti ustrezna orodja za lažjo prepoznavnost in promocijo tistih njihovih proizvodov, ki imajo posebne značilnosti, ter hkrati zaščititi te proizvajalce pred nepoštenimi praksami.

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 114.

⁽²⁾ UL C 192, 1.7.2011, str. 28.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. novembra 2012.

- (6) Sklop dopolnilnih ukrepov, ki so predvideni, bi moral upoštevati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti.
- (7) Ukrepi politike kakovosti kmetijskih proizvodov so določeni v Uredbi Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov⁽¹⁾; Direktivi Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu⁽²⁾ in zlasti v členu 2 navedene direktive; Uredbi Sveta (ES) št. 247/2006 z dne 30. januarja 2006 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije⁽³⁾ in zlasti v členu 14 navedene uredbe; Uredbi Sveta (ES) št. 509/2006 z dne 20. marca 2006 o zajamčenih tradicionalnih posebnostih kmetijskih proizvodov in živil⁽⁴⁾; Uredbi Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila⁽⁵⁾; Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“)⁽⁶⁾ ter zlasti v delu II, naslovu II, poglavju I, oddelku I in pododdelku I oddelka la navedene uredbe; Uredbi Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov⁽⁷⁾ in Uredbi (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač⁽⁸⁾.
- (8) Za označevanje kmetijskih proizvodov in živil bi morala veljati splošna pravila iz Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil⁽⁹⁾ in zlasti določbe, namenjene preprečevanju označevanja, ki bi lahko zmedlo ali zavajalo potrošnike.
- (9) V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov je zapisano, da je doseganje večje splošne skladnosti in doslednosti politike kakovosti kmetijskih proizvodov prednostna naloga.
- (10) Shema geografskih označb za kmetijske proizvode in živila ter shema zajamčenih tradicionalnih posebnosti imata nekatere skupne cilje in določbe.
- (11) Unija si že nekaj časa prizadeva za pristop glede poenostavitve regulativnega okvira SKP. Ta pristop bi bilo treba uporabiti tudi za predpise s področja politike kakovosti kmetijskih proizvodov, ne da bi pri tem postavili pod vprašaj posebne značilnosti teh proizvodov.
- (12) Nekateri predpisi, ki so del politike kakovosti kmetijskih proizvodov, so bili nedavno pregledani, a se še ne izvajajo v celoti. Na tej podlagi torej ne bi smeli biti vključeni v to uredbo. Kljub temu se jih lahko vključi v poznejši fazi, ko se bo zakonodaja v celoti izvajala.
- (13) Ob upoštevanju navedenih ugotovitev bi bilo treba naslednje določbe združiti v enotni pravni okvir, ki bi ga sestavljale nove ali posodobljene določbe uredb (ES) št. 509/2006 in (ES) št. 510/2006 ter tiste določbe uredb (ES) št. 509/2006 in (ES) št. 510/2006, ki se ohranijo.
- (14) Zaradi jasnosti in preglednosti bi bilo treba torej uredbi (ES) št. 509/2006 in (ES) št. 510/2006 razveljaviti ter ju nadomestiti s to uredbo.
- (15) Področje uporabe te uredbe bi bilo treba omejiti na kmetijske proizvode, namenjene za prehrano ljudi, iz Priloge I k Pogodbi in na seznam proizvodov zunaj področja uporabe navedene priloge, ki so tesno povezani s kmetijsko proizvodnjo ali podeželskim gospodarstvom.
- (16) Pravila iz te uredbe bi se morala uporabljati brez poseganja v obstoječo zakonodajo Unije o vinih, aromatiziranih vinih, žganih pijačah, ekološko pridelanih proizvodih ali najbolj oddaljenih regijah.
- (17) Področje uporabe označb porekla in geografskih označb bi bilo treba omejiti na proizvode, pri katerih obstaja resnična povezava med značilnostmi proizvoda ali živila in geografskim poreklom. Vključitev le nekaterih vrst čokolade med slaščice v sedanji shemi je anomalija, ki bi jo bilo treba odpraviti.
- (18) Posebni cilji v zvezi z zaščito označb porekla in geografskih označb so namenjeni zagotavljanju pravičnega plačila kmetom in proizvajalcem za kakovost in značilnosti določenega proizvoda ali njegovega načina proizvodnje ter zagotavljanju jasnih informacij o proizvodih s posebnimi značilnostmi, povezanimi z geografskim poreklom, da bi lahko potrošniki sprejemali bolj ozaveščene odločitve o nakupu.

⁽¹⁾ UL L 149, 14.6.1991, str. 1.

⁽²⁾ UL L 10, 12.1.2002, str. 47.

⁽³⁾ UL L 42, 14.2.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

⁽⁶⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

⁽⁹⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

- (19) Zagotavljanje enotnega spoštovanja v celotni Uniji pravic intelektualne lastnine, povezanih z imeni, ki so zaščitena v Uniji, je prednostna naloga, ki jo je mogoče učinkoviteje izpolniti na ravni Unije.
- (20) Okvir Unije, ki štiti označbe porekla in geografske označbe, tako da zagotavlja njihovo vključitev v register, omogoča razvoj teh instrumentov, saj posledično enotnejši pristop zagotavlja pošteno konkurenco med proizvajalci proizvodov, ki imajo takšne označbe, in izboljšuje verodostojnost teh proizvodov med potrošniki. Zagotoviti bi bilo treba razvoj označb porekla in geografskih označb na ravni Unije ter spodbuditi vzpostavitev mehanizmov za njihovo zaščito v tretjih državah v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) ali večstranskih in dvostranskih sporazumov ter tako prispevati k priznavanju kakovosti proizvodov in njihovega načina proizvodnje kot dejavnika dodane vrednosti.
- (21) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ⁽¹⁾ ter Uredbe (ES) št. 510/2006, obstaja potreba po obravnavi nekaterih vprašanj, da bi se pojasnila in poenostavila nekatera pravila ter racionalizirali postopki te sheme.
- (22) Ob upoštevanju obstoječe prakse bi bilo treba dodatno določiti in ohraniti dva različna instrumenta za opredelitev povezave med proizvodom in njegovim geografskim poreklom, torej zaščiteni označbo porekla in zaščiteni geografsko označbo. Brez spreminjanja koncepta teh instrumentov bi bilo treba sprejeti nekatere spremembe opredelitev pojmov, da bi se bolje upoštevala opredelitev geografskih označb iz Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine ter da bi jih gospodarski subjekti lažje in bolje razumeli.
- (23) Kmetijski proizvod ali živilo s takšnim geografskim opisom bi moralo izpolnjevati nekatere pogoje, določene v specifikaciji, kot so posebne zahteve za varovanje naravnih virov ali krajine proizvodnega območja ali izboljšanje dobrega počutja živine.
- (24) Označbe porekla in geografske označbe bi morale biti registrirane le na ravni Unije, da bi bile upravičene do zaščite na ozemljih držav članic. Z učinkom od datuma vložitve zahtevka za takšno registracijo na ravni Unije bi morale biti državam članicam omogočeno, da zagotovijo prehodno zaščito na nacionalni ravni, ne da bi to vplivalo na trgovino znotraj Unije ali mednarodno trgovino. Zaščita po registraciji, ki jo določa ta uredba, bi morala biti prav tako na voljo za označbe porekla in geografske označbe tretjih držav, ki izpolnjujejo ustrezna merila in so zaščitene v njihovi državi porekla.
- (25) Postopek registracije na ravni Unije bi moral omogočiti vsaki fizični ali pravni osebi s pravnim interesom iz države članice, ki ni država članica vložnica, ali iz tretje države, da uveljavlja svoje pravice z vložitvijo ugovora.
- (26) Vpis v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb bi moral omogočati tudi obveščanje potrošnikov in tistih, ki so vključeni v trgovanje.
- (27) Unija se o mednarodnih sporazumih, vključno s tistimi o zaščiti označb porekla in geografskih označb, pogaja s svojimi trgovinskimi partnerji. Zaradi lažjega obveščanja javnosti o tako zaščitenih imenih ter zlasti za zagotovitev zaščite uporabe teh imen in nadzora nad njihovo uporabo, se lahko ta imena vpišejo v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb. Ta imena bi bilo treba v register vpisati kot zaščitene geografske označbe, razen če so v takšnih mednarodnih sporazumih posebej opredeljena kot označbe porekla.
- (28) Zaradi njihovih posebnosti bi bilo treba za zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe sprejeti posebne določbe v zvezi z označevanjem, ki bi določale, da morajo proizvajalci na embalaži uporabljati ustrezne označbe ali simbole Unije. V primeru imen Unije bi morala uporaba takih simbolov ali označb postati obvezna, da bi lahko potrošnike bolje seznanili s to kategorijo proizvodov in z njimi povezanimi jamstvi ter omogočili lažjo prepoznavnost teh proizvodov na trgu, s čimer bi olajšali preverjanje. Ob upoštevanju zahtev STO bi morala biti uporaba takih simbolov ali označb za geografske označbe in označbe porekla iz tretjih držav prostovoljna.
- (29) Imena v registru bi bilo treba zaščititi, da bi zagotovili njihovo pošteno uporabo in preprečili prakse, ki bi lahko zavajale potrošnike. Poleg tega bi bilo treba pojasniti načine zagotavljanja zaščite geografskih označb in označb porekla, zlasti kar zadeva vlogo skupin proizvajalcev in pristojnih organov držav članic.
- (30) Predvideti bi bilo treba možnosti za posebna odstopanja v prehodnih obdobjih, ki bi omogočala, da bi se registrirano ime uporabljalo skupaj z drugimi imeni. Ta odstopanja bi morala biti poenostavljena in pojasnjena. V nekaterih primerih se lahko za premagovanje začasnih

⁽¹⁾ UL L 208, 24.7.1992, str. 1.

težav, pri čemer je dolgoročni cilj zagotoviti, da vsi proizvajalci izpolnjujejo specifikacije, navedena odstopanja odobrijo za obdobje do 10 let.

- (31) Pojasniti bi bilo treba obseg zaščite, dodeljene v skladu s to uredbo, zlasti v zvezi s temi omejitvami pri registraciji novih blagovnih znamk iz Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami ⁽¹⁾, ki so v nasprotju z registracijo zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb, kot že velja za registracijo novih blagovnih znamk na ravni Unije. Tako pojasnilo je potrebno tudi v zvezi z imetniki prednostnih pravic intelektualne lastnine, zlasti tistih, ki se nanašajo na blagovne znamke in homonimna imena, registrirana kot zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe.
- (32) Zaščito označb porekla in geografskih označb bi bilo treba razširiti na zlorabo, posnemanje in navajanje registriranih imen blaga ter storitev, da bi se zagotovila visoka raven zaščite in ta zaščita uskladila s tisto, ki velja za vinski sektor. Kadar se zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe uporabljajo kot sestavine, bi bilo treba upoštevati sporočilo Komisije z naslovom Smernice za označevanje živil, ki vsebujejo sestavine z zaščitenimi označbami porekla (ZOP) in zaščitenimi geografskimi označbami (ZGO).
- (33) Imena, ki so 3. januarja 2013 že registrirana v skladu z Uredbo (ES) št. 510/2006, bi morala biti še naprej upravičena do zaščite v skladu s to uredbo in bi morala biti samodejno vključena v register.
- (34) Poseben cilj sheme zajamčenih tradicionalnih posebnosti je proizvajalcem tradicionalnih proizvodov pomagati pri obveščanju potrošnikov o lastnostih dodane vrednosti njihovega proizvoda. Ker pa je bilo registriranih le nekaj imen, sedanja shema zajamčenih tradicionalnih posebnosti ni uresničila svojega potenciala. Sedanje določbe bi bilo torej treba izboljšati, pojasniti in povečati njihovo ostrino, da bi bila shema razumljivejša, bolj uporabna in privlačnejša za morebitne uporabnike.
- (35) Sedanja shema zagotavlja možnost registracije imena z namenom opredelitve brez pridržanja imena v Uniji. Ker ta možnost zainteresiranim stranem ni bila popolnoma razumljiva in ker se lahko tradicionalni proizvodi ob upoštevanju načela subsidiarnosti bolje opredelijo na

ravni držav članic ali regionalni ravni, bi bilo treba to možnost ukiniti. Na podlagi izkušenj bi se morala shema nanašati le na pridržanje imen v Uniji.

- (36) Da bi zagotovili registracijo imen pristnih tradicionalnih proizvodov v okviru sheme, bi bilo treba merila in pogoje za registracijo imena prilagoditi, zlasti glede opredelitve pojma „tradicionalen“, ki bi moral zajeti proizvode, ki se proizvajajo že daljše časovno obdobje.
- (37) Proizvajalci, ki so organizirani v skupine, bi morali proizvod v specifikaciji opredeliti sami, da bi zagotovili skladnost zajamčenih tradicionalnih posebnosti z njihovimi specifikacijami ter njihovo doslednost. Proizvajalcem iz tretjih držav bi morala biti na voljo možnost registracije imena kot zajamčene tradicionalne posebnosti.
- (38) Da bi zajamčene tradicionalne posebnosti izpolnjevale pogoje za pridržanje, bi morale biti registrirane na ravni Unije. Vpis v register bi moral omogočati tudi obveščanje potrošnikov in tistih, ki so vključeni v trgovanje.
- (39) Zaradi preprečevanja ustvarjanja pogojev nepoštena konkurence bi bilo treba vsakemu proizvajalcu, vključno s proizvajalcem iz tretje države, omogočiti uporabo registriranega imena zajamčene tradicionalne posebnosti, pod pogojem, da zadevni proizvod ustreza zahtevam zadevne specifikacije in bi bil proizvajalec vključen v nadzorni sistem. Na označevanju proizvodov zajamčene tradicionalne posebnosti, proizvedenih v Uniji, bi bilo treba navesti simbol Unije, ki bi ga moralo biti mogoče povezati z označbo „zajamčena tradicionalna posebnost“.
- (40) Da bi registrirana imena zaščitili pred zlorabo ali praksami, ki bi lahko zavajale potrošnike, bi bilo treba njihovo uporabo pridržati.
- (41) Za tista imena, ki so že registrirana v skladu z Uredbo (ES) št. 509/2006 in na dan 3. januarja 2013 sicer ne bi spadala v področje uporabe te uredbe, bi bilo treba v prehodnem obdobju še naprej uporabljati pogoje uporabe iz Uredbe (ES) št. 509/2006.
- (42) Uvesti bi bilo treba postopek za registracijo imen, ki so registrirana brez pridržanja imena v skladu z Uredbo (ES) št. 509/2006, da bi bila lahko registrirana s pridržanjem imena.
- (43) Določiti bi bilo treba tudi prehodne ukrepe za zahtevke za registracijo, ki jih Komisija prejme pred 3. januarjem 2013.
- (44) Vzpostaviti bi bilo treba še drugo stopnjo sistemov kakovosti na podlagi navedb kakovosti, ki zagotavljajo dodano vrednost ter ki bi se lahko prenesli na notranji trg in prostovoljno uporabljali. Te neobvezne navedbe

⁽¹⁾ UL L 299, 8.11.2008, str. 25.

- kakovosti bi se morale nanašati na posebne horizontalne značilnosti v zvezi z eno ali več kategorijami proizvodov, načini kmetovanja ali predelave, ki se uporabljajo na posameznih območjih. Neobvezna navedba kakovosti „gorski proizvod“ je doslej izpolnjeval pogoje in bo prispeval dodano vrednost proizvodu na trgu. Komisija lahko sprejme smernice za lažjo uporabo Direktive 2000/13/ES, kadar bi lahko označevanje živil povzročilo zmedo med potrošniki v zvezi z neobveznimi navedbami kakovosti, vključno zlasti v primeru „gorskih proizvodov“.
- (45) Da bi gorskim proizvajalcem zagotovili učinkovit instrument za uspešnejše trženje njihovih proizvodov in zmanjšali dejansko tveganje za zmedo med potrošniki glede gorskega porekla proizvodov na tržišču, bi bilo treba na ravni Unije zagotoviti opredelitev neobvezne navedbe kakovosti za gorske proizvode. Opredelitev gorskih območij bi morala temeljiti na splošnih merilih za razvrščanje, ki se uporabljajo za opredelitev gorskih območij v Uredbi Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ⁽¹⁾.
- (46) Dodana vrednost geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti temelji na zaupanju potrošnikov. Verodostojna je le ob prisotnosti učinkovitega preverjanja in nadzora. Te sheme kakovosti bi bilo treba vključiti v sistem spremljanja v okviru uradnega nadzora v skladu z načeli iz Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽²⁾, in bi morale vključevati sistem pregledov na vseh stopnjah proizvodnje, predelave in distribucije. V pomoč državam članicam pri boljši uporabi določb Uredbe (ES) št. 882/2004 za nadzor geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti bi morala biti v tej uredbi prisotna napotila na najbolj relevantne člene.
- (47) Da bi potrošnikom zagotovili posebne značilnosti geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti, bi bilo treba gospodarske subjekte vključiti v sistem, ki preverja skladnost s specifikacijo proizvoda.
- (48) Pristojni organi bi morali izpolnjevati več operativnih meril, da bi zagotovili svojo nepristranskost in učinkovitost. Predvideti bi bilo treba določbe o prenosu nekaterih pristojnosti za izvajanje posebnih nalog nadzora na izvajalce nadzora.
- (49) V zvezi z akreditacijo izvajalcev nadzora in s strani teh izvajalcev pri njihovem delovanju bi bilo treba uporabljati evropske standarde (standarde EN), ki jih je oblikoval Evropski odbor za standardizacijo (CEN), in mednarodne standarde, ki jih je oblikovala Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO). Akreditacijo teh izvajalcev bi bilo treba izvesti v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ⁽³⁾.
- (50) Informacije o dejavnostih nadzora v zvezi z geografskimi označbami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi bi bilo treba vključiti v večletne nacionalne načrte nadzora in letno poročilo, ki jih države članice pripravijo v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.
- (51) Državam članicam bi moralo biti dovoljeno pobiranje takse za kritje nastalih stroškov.
- (52) Obstoječa pravila glede nadaljnje uporabe generičnih imen bi bilo treba pojasniti tako, da bi morala generična imena, ki so podobna zaščitenemu ali pridržanemu imenu ali navedbi ali so del takega imena ali navedbe, ohraniti svoj generični status.
- (53) Datum za določitev prednosti blagovne znamke in označbe porekla ali geografske označbe bi moral biti enak datumu vložitve zahtevka za registracijo blagovne znamke v Uniji ali v državah članicah in datumu vložitve zahtevka za zaščito označbe porekla ali geografske označbe pri Komisiji.
- (54) Še naprej bi bilo treba uporabljati določbe, ki zadevajo zavrnitev ali soobstoj označbe porekla ali geografske označbe, če je ta v nasprotju s predhodno blagovno znamko.
- (55) Merila, v skladu s katerimi bi bilo treba naknadne blagovne znamke zavrniti ali, če so že bile registrirane, razveljaviti, kadar so te v nasprotju s predhodno označbo porekla ali geografsko označbo, bi morala ustrezati predpisanemu obsegu zaščite označbe porekla ali geografske označbe.
- (56) Pridržanje imen ter določitev označb in simbolov v skladu s shemami kakovosti za zajamčene tradicionalne posebnosti in neobvezne navedbe kakovosti ne bi smela vplivati na določbe sistemov, ki vzpostavljajo pravice intelektualne lastnine, zlasti tistih, vzpostavljenih v okviru sheme kakovosti za označbe porekla in geografske označbe ali tistih, vzpostavljenih v okviru prava o blagovnih znamkah.

⁽¹⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 80.

⁽²⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

- (57) Pojasniti in priznati bi bilo treba vlogo skupin. Skupine imajo bistveno vlogo v postopku vložitve zahtevka za registracijo imen označb porekla in geografskih označb ter zajamčenih tradicionalnih posebnosti ter pri spremembah specifikacij in zahtevkih za preklic. Prav tako lahko skupina razvije dejavnosti v zvezi z nadziranjem izvajanja zaščite registriranih imen, skladnostjo proizvodnje s specifikacijo proizvoda, obveščanjem o registriranem imenu in njegovo promocijo ter na splošno kakršno koli dejavnost za izboljšanje vrednosti registriranih imen in učinkovitosti shem kakovosti. Poleg tega bi morala nadzirati položaj proizvodov na trgu. Vendar te dejavnosti ne bi smele spodbujati ali povzročati protikonkurenčnega vedenja, ki je nezdržljivo s členoma 101 in 102 Pogodbe.
- (58) Da bi zagotovili, da registrirana imena označb porekla in geografskih označb ter zajamčenih tradicionalnih posebnosti izpolnjujejo pogoje iz te uredbe, bi morali zahtevke preučiti nacionalni organi zadevne države članice v skladu z minimalnimi skupnimi določbami, vključno z nacionalnim postopkom ugovora. Komisija bi morala nato pregledati zahtevke, s čimer zagotovi, da v njih ni nobenih očitnih napak ter da so upoštevani pravo Unije in interesi zainteresiranih strani zunaj države članice vložnice.
- (59) Registracija kot označba porekla, geografska označba ter zajamčena tradicionalna posebnost, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, bi morala biti mogoča za imena, ki so povezana s proizvodi s poreklom iz tretjih držav.
- (60) Simboli, označbe in kratice, na podlagi katerih je razvidna udeležba v shemi kakovosti, in pravice v okviru te sheme, ki zadevajo Unijo, bi morale biti zaščitene v Uniji in tretjih državah z namenom, da se zagotovi njihova uporaba na pristnih proizvodih in prepreči zavažanje potrošnikov glede kakovosti proizvodov. Za učinkovito zaščito bi morala imeti Komisija poleg tega dostop do ustreznih proračunskih sredstev na centraliziran način v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽¹⁾ in v skladu s členom 5 Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike ⁽²⁾.
- (61) Postopek registracije za zaščitene označbe porekla, zaščitene geografske označbe in zajamčene tradicionalne posebnosti, vključno s pregledom in roki za ugovor, bi bilo treba skrajšati in izboljšati, zlasti kar zadeva odločanje. Za odločanje glede registracije bi morala biti pristojna Komisija, ki bi ji v nekaterih okoliščinah pomagale države članice. Vzpostaviti bi bilo treba postopke, ki bi omogočali spremembo specifikacij proizvoda po registraciji in preklic registriranih imen, zlasti če proizvod ne bi bil več skladen z ustrežno specifikacijo proizvoda ali če se ime na tržišču ne bi več uporabljalo.
- (62) Določiti bi bilo treba ustrezne postopke, s katerimi bi olajšali čezmejne zahtevke za skupno registracijo zaščiteneh označb porekla, zaščiteneh geografskih označb ali zajamčenih tradicionalnih posebnosti.
- (63) Da bi dopolnila ali spremenila nekatere ne bistvene elemente te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo seznama proizvodov iz Priloge I k tej uredbi; določitev omejitev in odstopanj glede izvora krme v primeru označbe porekla; določitev omejitev in odstopanj glede zakola živih živali ali izvora surovin; določitev pravil, ki omejujejo informacije iz specifikacij proizvoda; določitev simbolov Unije; določitev dodatnih prehodnih pravil za zaščito pravic in pravnih interesov zadevnih proizvajalcev ali zainteresiranih strani; določitev dodatnih podrobnih pravil o merilih o izpolnjevanju pogojev za zajamčena imena tradicionalnih posebnosti; določitev podrobnih pravil v zvezi z merili za neobvezne navedbe kakovosti; pridržanjem dodatne neobvezne navedbe kakovosti, določitev njenih pogojev uporabe in spremembo teh pogojev; določitev odstopanj od uporabe navedbe „gorski proizvod“ in uvedbo metod proizvodnje in drugih meril, ki so pomembna za uporabo neobvezne navedbe kakovosti, zlasti določitev pogojev, pod katerimi lahko surovine ali krma izvirajo zunaj gorskih območij; določitev dodatnih pravil za določanje generičnega statusa navedb v Uniji; določitev pravil za določanje uporabe imen rastlinskih sort ali živalskih pasem; opredelitvijo pravil za

⁽¹⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 209, 11.8.2005, str. 1.

izvedbo nacionalnega postopka ugovora za skupne zahtevke, ki se nanašajo na več kot eno nacionalno ozemlje, in dopolnitev pravil postopka za vložitev zahtevkov, postopka ugovorov, spremembe postopka za vložitev zahtevkov in postopek preklica na splošno. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(64) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo pravil o obliki specifikacije proizvoda; določitvijo podrobnih pravil o obliki in vsebini registra zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake; določitvijo tehničnih značilnosti simbolov Unije in oznak, pa tudi pravil o njihovi uporabi na proizvodih, vključno v zvezi z uporabo ustreznih jezikovnih različic; odobritvijo in podaljšanjem prehodnih obdobj za začasna odstopanja za uporabo zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake; določitvijo podrobnih pravil o obliki in vsebini registra zajamčenih tradicionalnih posebnosti; določitvijo pravil za zaščito zajamčenih tradicionalnih posebnosti; določitvijo vseh ukrepov v zvezi z oblikami, postopki in drugimi tehničnimi podrobnostmi za uporabo naslova IV; določitvijo pravil za uporabo neobveznih navedb kakovosti; določitvijo pravil za enotno zaščito oznak, kratic in simbolov v zvezi s shemami kakovosti; določitvijo podrobnih pravil o postopkih, obliki in predložitvi zahtevkov za registracijo in ugovorov; zavrnitvijo zahtevka; odločitvijo o registraciji imena, če dogovor ni bil dosežen; določitvijo podrobnih pravil o postopkih, obliki in predložitvi zahtevka za spremembo; za preklic registracije zaščitene oznake porekla, zaščitene geografske oznake ali zajamčene tradicionalne posebnosti ter določitvijo podrobnih pravil o postopkih in obliki postopka preklica ter predložitve zahtevkov za preklic. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

(65) V zvezi z vzpostavitvijo in ohranjanjem registrov zaščitene oznake porekla, zaščitene geografske oznake in zajamčenih tradicionalnih posebnosti, priznanih v okviru te sheme; določitvijo načinov, na podlagi katerih se objavijo imena in naslovi certifikacijskih organov, ter registracijo imena, če ni prejet noben ugovor ali noben dopusten utemeljen ugovor ali v primeru, da je bil dosežen dogovor, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da sprejme izvedbene akte brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilji

1. Namen te uredbe je pomagati proizvajalcem kmetijskih proizvodov in živil pri obveščanju kupcev in potrošnikov o značilnostih proizvoda in lastnostih kmetovanja v zvezi s temi proizvodi in živili, s čimer se zagotovi:

- (a) poštena konkurenca za kmete in proizvajalce kmetijskih proizvodov in živil z značilnostmi in lastnostmi dodane vrednosti;
- (b) razpoložljivost zanesljivih informacij o takih proizvodih za potrošnike;
- (c) spoštovanje pravic intelektualne lastnine in
- (d) celovitost notranjega trga.

Namen ukrepov iz te uredbe je podpreti kmetijske in predelovalne dejavnosti ter sisteme kmetovanja, povezane z visokokakovostnimi proizvodi, in tako prispevati k uresničevanju ciljev politike razvoja podeželja.

2. Ta uredba vzpostavlja sheme kakovosti, ki so podlaga za opredelitev in, kjer je ustrezno, zaščito imen in navedb, ki zlasti označujejo ali opisujejo kmetijske proizvode:

- (a) z značilnostmi dodane vrednosti ali
- (b) z lastnostmi dodane vrednosti, pridobljenimi z načini kmetovanja ali predelave, ki se uporabljajo pri njihovi proizvodnji, ali ustvarjenimi zaradi kraja njihove proizvodnje ali trženja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba zajema kmetijske proizvode, namenjene za prehrano ljudi, iz Priloge I k Pogodbi ter druge kmetijske proizvode in živila iz Priloge I k tej uredbi.

Da bi upoštevali mednarodne zaveze ali nove proizvodne metode ali materiale, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi se dopolni seznam proizvodov iz Priloge I k tej uredbi. Taki proizvodi so tesno povezani s kmetijskimi proizvodi ali podeželskim gospodarstvom.

2. Ta uredba se ne uporablja za žgane pijače, aromatizirana vina ali proizvode vinske trte, kot so opredeljeni v Prilogi XIb k Uredbi (ES) št. 1234/2007, razen za vinski kis.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

3. Ta uredba se uporablja brez poseganja v druge posebne določbe Unije v zvezi z dajanjem proizvodov na trg, in zlasti v zvezi z enotno skupno ureditvijo trgov in označevanjem živil.

4. Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾ se ne uporablja za sheme kakovosti, vzpostavljene s to uredbo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „sheme kakovosti“ pomenijo sheme iz naslovov II, III in IV;
2. „skupina“ pomeni vsako združenje, ne glede na njegovo pravno obliko, sestavljeno zlasti iz proizvajalcev ali predelovalcev istega proizvoda;
3. „tradicionalen“ pomeni dokazano uporabo na domačem trgu v obdobju, ki omogoča prenos iz generacije v generacijo; to obdobje je najmanj 30 let;
4. „označevanje“ pomeni vse besede, oznake, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršno koli vrsto embalaže, dokument, obvestilo, etiketo, obroček ali vratno etiketo, ki spremlja ali se nanaša na takšno živilo;
5. „posebne lastnosti“ v zvezi s proizvodom pomenijo tipične proizvodne lastnosti, zaradi katerih se proizvod jasno razlikuje od drugih podobnih proizvodov iste kategorije;
6. „generična imena“ pomenijo imena proizvodov, ki so postala splošna imena proizvodov v Uniji, čeprav se navezujejo na kraj, regijo ali državo, v kateri se je proizvod prvotno proizvajal ali tržil;
7. „faza proizvodnje“ pomeni proizvodnjo, predelavo ali pripravo;
8. „predelani proizvodi“ pomenijo živila, pridobljena s predelavo nepredelanih proizvodov. Predelani proizvodi lahko vsebujejo sestavine, ki so potrebne za njihovo izdelavo ali jim dajo posebne značilnosti.

NASLOV II

ZAŠČITENE OZNAČBE POREKLA IN ZAŠČITENE GEOGRAFSKE OZNAČBE

Člen 4

Cilj

Vzpostavi se shema za zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe, katere namen je pomagati proizvajalcem proizvodov, povezanih z geografskim območjem, tako da:

- (a) zagotavlja pravičen dohodek za kakovost njihovih proizvodov;
- (b) zagotavlja enotno zaščito imen kot pravico intelektualne lastnine na ozemlju Unije;
- (c) daje jasne informacije o lastnostih dodane vrednosti proizvoda potrošnikom.

Člen 5

Zahteve za označbe porekla in geografske označbe

1. Za namen te uredbe je „označba porekla“ ime, ki opredeljuje proizvod:

- (a) s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali izjemoma države;
- (b) katerega kakovost ali značilnosti so pretežno ali izključno posledica določenega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki ter
- (c) katerega vse faze proizvodnje potekajo na opredeljenem geografskem območju.

2. Za namen te uredbe je „geografska označba“ ime, ki opredeljuje proizvod:

- (a) s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali države;
- (b) katerega določeno kakovost, sloves ali drugo značilnost je mogoče pripisati predvsem njegovemu geografskemu poreklu ter
- (c) katerega najmanj ena faza proizvodnje poteka na opredeljenem geografskem območju.

3. Ne glede na odstavek 1 se določena imena obravnavajo kot označbe porekla, čeprav izhajajo surovine zadevnih proizvodov iz geografskega območja, ki je večje ali različno od opredeljenega geografskega območja, pod pogojem, da:

- (a) je območje, na katerem se pridobivajo surovine, opredeljeno;
- (b) obstajajo posebni pogoji za pridobivanje surovin;

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

(c) so vzpostavljene ureditve nadzora, ki zagotavljajo upoštevanje pogojev iz točke (b); in

(d) so bile zadevne označbe porekla priznane kot označbe porekla v državi porekla pred 1. majem 2004.

Za namen tega odstavka se kot surovine štejejo le žive živali, meso in mleko.

4. Da bi upoštevali posebne lastnosti proizvodnje proizvodov živalskega izvora, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov o omejitvah in odstopanjih glede izvora krme v primeru označbe porekla.

Da bi poleg tega upoštevali tudi posebne lastnosti nekaterih proizvodov ali območij, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov o omejitvah in odstopanjih glede zakola živih živali ali izvora surovin.

Pri teh omejitvah in odstopanjih se na podlagi objektivnih meril upošteva kakovost ali uporaba ter priznano znanje in izkušnje ali naravni dejavniki.

Člen 6

Generičnost, nasprotja z imeni rastlinskih sort in živalskih pasem, homonimi in blagovnimi znamkami

1. Generična imena se ne registrirajo kot zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe.

2. Imena ni mogoče registrirati kot označbo porekla ali geografsko označbo, če je v nasprotju z imenom rastlinske sorte ali živalske pasme in bi lahko potrošnika zavajalo glede pravega porekla proizvoda.

3. Imena, ki je predlagano za registracijo in je v celoti ali delno homonim imena, ki je že vpisano v register iz člena 11, se ne sme registrirati, razen če se pogoji lokalne in tradicionalne uporabe ter predstavitve pozneje registriranega homonima in ime, ki je že vpisano v register, v praksi dovolj razlikujejo, pri čemer se upošteva potreba po zagotovitvi pravične obravnave zadevnih proizvajalcev in prepreči zavajanje potrošnikov.

Ime, ki je homonim in zavaja potrošnike, da proizvodi prihajajo z drugega teritorija, se ne registrira, čeprav je ime ustrezno, kar zadeva dejanski teritorij, regijo ali kraj izvora zadevnih proizvodov.

4. Ime, predlagano za registracijo kot označba porekla ali geografska označba, se ne registrira, kadar bi lahko registracija

predlaganega imena kot označba porekla ali geografska označba zaradi ugleda blagovne znamke, slovesa in trajanja uporabe te znamke potrošnika zavedla glede prave identitete proizvoda.

Člen 7

Specifikacija proizvoda

1. Zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba je v skladu s specifikacijo, ki vključuje vsaj:

(a) ime, ki se zaščiti kot označba porekla ali geografska označba, kot se uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku, in le v jezikih, ki se uporabljajo ali so se v preteklosti uporabljali za opis specifičnega proizvoda na opredeljenem geografskem območju;

(b) opis proizvoda, vključno s surovinami, če je potrebno, ter glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi proizvoda;

(c) opredelitev geografskega območja, omejenega glede na povezavo iz točke (f)(i) ali (ii) tega odstavka, in po potrebi podatke, ki dokazujejo izpolnjevanje zahtev iz člena 5(3);

(d) dokazila o tem, da proizvod izvira iz opredeljenega geografskega območja iz člena 5(1) ali (2);

(e) opis metode pridobivanja proizvoda ter, kjer je to primerno, pristnih in nespremenljivih lokalnih metod kakor tudi informacije o pakiranju, če tako določi skupina vložnikov in zadostno utemelji za posamezni proizvod, da je treba pakiranje opraviti na opredeljenem geografskem območju zaradi zaščite kakovosti ali zagotavljanja porekla ali nadzora, ob upoštevanju prava Unije zlasti s področja prostega pretoka blaga in prostega opravljanja storitev;

(f) podatke, ki dokazujejo:

(i) povezavo med kakovostjo ali značilnostmi proizvoda in geografskim okoljem iz člena 5(1) ali,

(ii) kjer je to ustrezno, povezavo med določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda in geografskim poreklom iz člena 5(2);

(g) ime in naslov organov ali, če sta na voljo, ime in naslov organov, ki preverjajo upoštevanje določb iz specifikacije proizvoda v skladu s členom 37, ter njihove posebne naloge;

(h) vsa posebna pravila o označevanju zadevnega proizvoda.

2. Da se zagotovi, da specifikacije proizvodov vključujejo ustrezne in jedrnate informacije, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi pravila, ki omejujejo informacije iz specifikacij iz odstavka 1 tega člena, kadar je takšna omejitev potrebna, da se preprečijo pretirano obsežni zahtevki za registracijo.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o obliki specifikacije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 8

Vsebina zahtevka za registracijo

1. Zahtevek za registracijo označbe porekla ali geografske označbe v skladu s členom 49(2) ali (5) vključuje vsaj:

- (a) ime in naslov skupine vložnikov ter organov ali, če so na voljo, organov, ki preverjajo upoštevanje določb iz specifikacije proizvoda;
- (b) specifikacijo proizvoda iz člena 7;
- (c) enoten dokument, ki vsebuje naslednje:
 - (i) glavne točke specifikacije proizvoda: ime, opis proizvoda, vključno s posebnimi pravili o pakiranju in označevanju, kjer je ustrezno, ter jedrnato opredelitev geografskega območja;
 - (ii) opis povezave proizvoda z geografskim območjem ali geografskim poreklom iz člena 5(1) ali (2) glede na posamezen primer in po potrebi vključuje posebne elemente opisa proizvoda ali metode proizvodnje, ki dokazujejo to povezavo.

Zahtevek, kot je naveden v členu 49(5), prav tako vključuje dokaz, da je ime proizvoda zaščiteno v državi porekla.

2. Dokumentacija zahtevka iz člena 49(4) vključuje:

- (a) ime in naslov skupine vložnikov;
- (b) enoten dokument iz točke (c) odstavka 1 tega člena;
- (c) izjavo države članice, da po njenem mnenju zahtevek, ki ga je vložila skupina vložnikov in se mu lahko ugodí, izpolnjuje pogoje iz te uredbe in določbe, sprejete v skladu z njo;

(d) navedbo objave specifikacije proizvoda.

Člen 9

Prehodna nacionalna zaščita

Država članica lahko le prehodno odobri zaščito imena v skladu s to uredbo na nacionalni ravni, z učinkom od dneva vložitve zahtevka pri Komisiji.

Takšna nacionalna zaščita preneha veljati na dan, ko je sprejeta odločitev glede registracije v skladu s to uredbo ali ko je zahtevek umaknjen.

Kadar ime ni registrirano v skladu s to uredbo, je za posledice takšne nacionalne zaščite odgovorna le zadevna država članica.

Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu s prvim odstavkom, imajo učinek le na nacionalni ravni in ne vplivajo na trgovino znotraj Unije ali mednarodno trgovino.

Člen 10

Razlogi za ugovor

1. Utemeljen ugovor, kot je naveden v členu 51(2), je dopusten le, če ga Komisija prejme v roku, določenem v navedenem odstavku, in če:

- (a) dokazuje, da pogoji iz člena 5 in člena 7(1) niso izpolnjeni;
- (b) dokazuje, da bi bila registracija predlaganega imena v nasprotju s členom 6(2), (3) ali (4);
- (c) dokazuje, da bi registracija predlaganega imena ogrozila obstoj popolno ali delno identičnega imena ali blagovne znamke ali obstoj proizvodov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave iz točke (a) člena 50(2), ali
- (d) navaja podatke, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je ime, za katero se zahteva registracija, generično ime.

2. Razlogi za ugovor se ocenijo glede na ozemlje Unije.

Člen 11

Register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb

1. Komisija brez uporabe postopka iz člena 57(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi in posodablja javno dostopen register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb, priznanih v okviru te sheme.

2. Geografske označbe proizvodov iz tretjih držav, ki so zaščitene v Uniji v skladu z mednarodnim sporazumom, katerega pogodbenica je Unija, se lahko vpišejo v register. Taka imena se v register vpišejo kot zaščitene geografske označbe, razen če so v navedenem sporazumu posebej opredeljena kot zaščitene označbe porekla na podlagi te uredbe.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o obliki in vsebini registra. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

4. Komisija javno objavi in redno posodablja seznam mednarodnih sporazumov iz odstavka 2 in seznam geografskih označb, zaščiteneh v skladu s temi sporazumi.

Člen 12

Imena, simboli in označbe

1. Zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe lahko uporablja vsak gospodarski subjekt, ki trži proizvod, ki je v skladu z ustrežno specifikacijo.

2. Določijo se simboli Unije, ki so namenjeni obveščanju javnosti o zaščiteneh označbah porekla in zaščiteneh geografskih označbah.

3. V primeru proizvodov s poreklom iz Unije, ki se tržijo pod zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, registrirano v skladu s postopki iz te uredbe, se na označevanju navedejo simboli Unije, povezani z navedenima označbama. Poleg tega bi moralo biti v istem vidnem polju navedeno tudi registrirano ime proizvoda. Na označevanju se lahko pojavita označbi „zaščitena označba porekla“ ali „zaščitena geografska označba“ ali ustrezni kratici „ZOP“ ali „ZGO“.

4. Na označevanju se lahko navede tudi naslednje: prikaz geografskega območja porekla, kot je določeno v členu 5, ter besedilo, grafike ali simboli, ki se nanašajo na državo članico in/ali regijo, v kateri se nahaja geografsko območje porekla.

5. Brez poseganja v Direktivo 2000/13/ES se kolektivne geografske znamke iz člena 15 Direktive 2008/95/ES lahko uporabljajo na oznakah skupaj z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo.

6. V primeru proizvodov s poreklom iz tretjih držav, ki se tržijo pod imenom, vpisanim v register, se lahko na označevanju navedeta označbi iz odstavka 3 ali z njima povezani simboli Unije.

7. Da se zagotovi posredovanje ustreznih informacij potrošnikom, se na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 56 sprejme delegirane akte, na podlagi katerih se določijo simboli Unije.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli tehnične značilnosti simbolov Unije in označb, pa tudi pravila o njihovi uporabi na proizvodih, ki se tržijo pod zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, vključno s pravili v zvezi z uporabo ustreznih jezikovnih različic. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 13

Zaščita

1. Registrirana imena so zaščitena pred:

(a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo registrirane imena za proizvode, ki jih registracija ne zajema, če so ti proizvodi primerljivi s proizvodi, registriranimi pod zadevnim imenom, ali če se z rabo imena izkorišča sloves zaščitenege imena, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali navajanjem, tudi če je navedeno pravo poreklo proizvodov ali storitev ali če je zaščiteno ime prevedeno ali mu je dodan izraz, kot so „vrsta“, „tip“, „metoda“, „kot se proizvaja v“, „imitacija“ ali podobno, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;

(c) vsako drugo napačno ali zavajajočo označbo izvora, porekla, značaja ali bistvenih lastnosti proizvoda, ki se uporablja na notranji ali zunanji strani embalaže, v reklamnem gradivu ali dokumentih v zvezi z zadevnim proizvodom in pred uporabo embalaže, ki lahko ustvari napačen vtis o njegovem poreklu;

(d) vsako drugo prakso, ki lahko potrošnike zavede glede pravega porekla proizvoda.

Kadar zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba vsebuje ime proizvoda, ki se šteje za generično, uporaba tega generičnega imena ne velja za nasprotno s točkama (a) ali (b) prvega pododstavka.

2. Zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe ne postanejo generične.

3. Države članice sprejmejo ustrezne upravne in sodne ukrepe za preprečitev ali odpravo nezakonite uporabe zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb, kot je navedeno v odstavku 1, na proizvodih, ki so proizvedeni ali trženi v tej državi članici.

Države članice v ta namen imenujejo organe, ki so odgovorni za sprejetje teh ukrepov v skladu s postopki, ki jih določi vsaka posamezna država članica.

Ti organi zagotavljajo ustrezno objektivnost in nepristranskost, pri čemer imajo na voljo usposobljeno osebje in sredstva, potrebna za izvajanje svojih nalog.

Člen 14

Povezave med blagovnimi znamkami, označbami porekla in geografskimi označbami

1. V primeru registracije označbe porekla ali geografske označbe v skladu s to uredbo se registracija blagovne znamke, katere uporaba bi bila v nasprotju s členom 13(1) in ki zadeva proizvod istega tipa, zavrne, če je zahtevek za registracijo blagovne znamke vložen po datumu vložitve zahtevka za registracijo v zvezi z označbo porekla ali geografsko označbo pri Komisiji.

Blagovne znamke, registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom se razveljavijo.

Določbe tega odstavka se uporabljajo ne glede na določbe Direktive 2008/95/ES.

2. Brez poseganja v člen 6(4) se lahko blagovna znamka, katere uporaba je v nasprotju s členom 13(1) in ki je prijavljena, registrirana ali, če to predvideva zadevna zakonodaja, z uporabo v dobri veri potrjena na ozemlju Unije pred datumom vložitve zahtevka za zaščito označbe porekla ali geografske označbe pri Komisiji, še naprej uporablja ali obnovi za zadevni proizvod ne glede na registracijo označbe porekla ali geografske označbe, pod pogojem, da ni razlogov za njeno neveljavnost ali razveljavitev v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti⁽¹⁾ ali Direktivo 2008/95/ES. V takšnih primerih je uporaba zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe dovoljena skupaj z uporabo zadevne blagovne znamke.

Člen 15

Prehodna obdobja za uporabo zaščitениh označb porekla in zaščitениh geografskih označb

1. Komisija lahko brez poseganja v člen 14 sprejme izvedbene akte za odobritev prehodnega obdobja do pet let, da se za proizvode s poreklom iz države članice ali tretje države, katerih označba zajema ali vsebuje ime, ki je v nasprotju s členom 13(1), omogoči, da še naprej uporabljajo označbo, pod katero so bili trženi, pod pogojem, da dopusten ugovor v skladu s členom 49(3) ali členom 51 dokazuje, da:

- (a) bi registracija imena ogrozila obstoj popolno ali delno identičnega imena, ali
- (b) so se taki proizvodi zakonito tržili pod tem imenom na zadevnem ozemlju vsaj pet let pred datumom objave, določenem v točki (a) člena 50(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

2. Komisija lahko brez poseganja v člen 14 sprejme izvedbene akte, s katerimi podaljša prehodno obdobje iz odstavka 1 tega člena na 15 let, in sicer v ustrezno utemeljenih primerih, v katerih je dokazano, da:

- (a) se je označba iz odstavka 1 tega člena zakonito uporabljala na podlagi stalne in poštene rabe že najmanj 25 let, preden je bil pri Komisiji vložen zahtevek za registracijo;
- (b) uporaba označbe iz odstavka 1 tega člena v nobenem trenutku ni imela namena izkoriščati slovesa registriranega imena in da potrošniki niso mogli biti zavedeni glede pravega porekla proizvoda.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

3. Kadar se uporablja označba iz odstavkov 1 in 2, je država porekla na označevanju jasno in vidno označena.

4. Za premagovanje začasnih težav pri doseganju dolgoročnega cilja, v skladu s katerim se zagotovi upoštevanje specifikacij s strani vseh proizvajalcev na zadevnem območju, lahko država članica odobri prehodno obdobje do 10 let, z učinkom od dneva vložitve zahtevka pri Komisiji, pod pogojem, da so zadevni gospodarski subjekti zakonito tržili zadevne proizvode z neprekinjeno uporabo zadevnih imen vsaj pet let pred vložitvijo zahtevka pri organih zadevne države članice in če so na to opozorili v nacionalnem postopku ugovora iz člena 49(3).

Prvi pododstavek se smiselno uporablja za zaščiteni geografski označbo ali zaščiteni označbo porekla, ki zadeva geografsko območje v tretji državi, razen pri postopku ugovora.

Taka prehodna obdobja se navedejo v dokumentaciji zahtevka iz člena 8(2).

Člen 16

Prehodne določbe

1. Imena, vpisana v register iz člena 7(6) Uredbe (ES) št. 510/2006, se samodejno prenesejo v register iz člena 11 te uredbe. Kot ustrezne specifikacije se obravnavajo specifikacije iz člena 7 te uredbe. Kakršne koli posebne prehodne določbe iz zvezi s takšnimi registracijami se uporabljajo še naprej.

⁽¹⁾ UL L 78, 24.3.2009, str. 1.

2. Za zaščito pravic in pravnih interesov zadevnih proizvajalcev ali zainteresiranih strani se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z dodatnimi prehodnimi pravili.

3. Ta uredba se uporablja brez poseganja v kakršno koli pravico do soobstoja, ki velja v skladu z Uredbo (ES) št. 510/2006, glede označb porekla in geografskih označb na eni strani ter blagovnih znamk na drugi strani.

NASLOV III

ZAJAMČENE TRADICIONALNE POSEBNOSTI

Člen 17

Cilj

Vzpostavi se shema za zajamčene tradicionalne posebnosti za zaščito tradicionalnih metod proizvodnje in receptov, tako da proizvajalcem tradicionalnih proizvodov pomaga pri trženju njihovih proizvodov ter pri obveščanju potrošnikov o lastnostih dodane vrednosti njihovih tradicionalnih receptov in proizvodov.

Člen 18

Merila

1. Ime izpolnjuje pogoje za registracijo kot zajamčena tradicionalna posebnost, kadar opisuje specifičen proizvod ali živilo:

- (a) katerega način proizvodnje, predelava ali sestava ustreza tradicionalni praksi za zadevni proizvod ali živilo, ali
- (b) ki je proizveden(-o) iz surovin ali sestavin, ki se tradicionalno uporabljajo.

2. Da se ime registrira kot zajamčena tradicionalna posebnost:

- (a) se mora ime tradicionalno uporabljati za označevanje specifičnega proizvoda ali
- (b) mora opredeljevati tradicionalne ali posebne lastnosti proizvoda.

3. Če se v postopku ugovora v skladu s členom 51 izkaže, da se ime uporablja tudi v drugi državi članici ali v tretji državi, se lahko – da bi se primerljivi proizvodi ali proizvodi, ki imajo identično ali podobno ime, razlikovali – z odločitvijo o registraciji, sprejeto v skladu s členom 52(3), zagotovi, da je ime zajamčene tradicionalne posebnosti dopolnjeno s trditvijo „izdelano po tradiciji“, čemur neposredno sledi ime države ali regije zadevnega proizvoda.

4. Imena ni mogoče registrirati, če se nanaša le na splošne trditve, uporabljene za skupino proizvodov, ali na trditve, ki jih določa posebna zakonodaja Unije.

5. Da se zagotovi nemoteno delovanje sheme, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede dodatnih podrobnosti o merilih o izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu.

Člen 19

Specifikacija proizvoda

1. Zajamčena tradicionalna posebnost je v skladu s specifikacijo, ki vključuje:

- (a) predlagano ime za registracijo v ustreznih jezikovnih različicah;
- (b) opis proizvoda, vključno z njegovimi glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi, ki dokazujejo posebne lastnosti proizvoda;
- (c) opis metode proizvodnje, ki jo morajo proizvajalci upoštevati, po potrebi vključno z vrsto in značilnostmi uporabljenih surovin ali sestavin, in metode, po kateri je proizvod pripravljen, ter
- (d) ključne elemente, ki opredeljujejo tradicionalne lastnosti proizvoda.

2. Da se zagotovi, da specifikacije proizvodov vključujejo ustrezne in jedrnat informacije, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi pravila, ki omejujejo informacije iz specifikacij iz odstavka 1 tega člena, kadar je takšna omejitev potrebna, da se preprečijo pretirano obsežni zahtevki za registracijo.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o obliki specifikacije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 20

Vsebina zahtevka za registracijo

1. Zahtevek za registracijo imena kot zajamčene tradicionalne posebnosti iz člena 49(2) ali (5) vključuje:

- (a) ime in naslov skupine vložnikov;
- (b) specifikacijo proizvoda iz člena 19.

2. Dokumentacija zahtevka iz člena 49(4) vključuje:

- (a) elemente iz odstavka 1 tega člena in
- (b) izjavo države članice, da po njenem mnenju zahtevek, ki ga je vložila skupina in se mu lahko ugotovi, izpolnjuje pogoje iz te uredbe in določbe, sprejete v skladu z njo.

Člen 21

Razlogi za ugovor

1. Utemeljen ugovor iz člena 51(2) je dopusten le, če ga Komisija prejme pred iztekom določenega roka in če:

- (a) navaja ustrezno utemeljene razloge, zakaj je predlagana registracija nezdružljiva z določbami te uredbe, ali
- (b) dokazuje, da je raba imena za podobne kmetijske proizvode ali živila zakonita, splošno znana in gospodarsko pomembna.

2. Merila iz točke (b) odstavka 1 se ocenijo glede na ozemlje Unije.

Člen 22

Register zajamčenih tradicionalnih posebnosti

1. Komisija brez uporabe postopka iz člena 57(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi in posodablja javno dostopen posodobljen register zajamčenih tradicionalnih posebnosti, priznanih v okviru te sheme.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o obliki in vsebini registra. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 23

Imena, simbol in označba

1. Ime, registrirano kot zajamčena tradicionalna posebnost, lahko uporablja vsak gospodarski subjekt, ki trži proizvod, ki je v skladu z ustrezno specifikacijo.

2. Določi se simbol Unije, ki je namenjen obveščanju javnosti o zajamčenih tradicionalnih posebnostih.

3. V primeru proizvodov s poreklom iz Unije, ki se tržijo kot zajamčena tradicionalna posebnost, registrirana v skladu s to uredbo, je na označevanju brez poseganja v odstavek 4 naveden simbol iz odstavka 2. Poleg tega bi moralo biti v istem vidnem polju navedeno tudi ime proizvoda. Na označevanju se lahko pojavi tudi označba „zajamčena tradicionalna posebnost“ ali ustrezna kratica „ZTP“.

Simbol na označevanju zajamčenih tradicionalnih posebnosti na proizvodih, ki so proizvedeni zunaj Unije, je neobvezen.

4. Da se zagotovi posredovanje ustreznih informacij potrošnikom, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, na podlagi katerih se določi simbol Unije.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli tehnične značilnosti simbola Unije in označbe, pa tudi pravila o njihovi uporabi na proizvodih, ki nosijo ime zajamčene tradi-

cionalne posebnosti, vključno v zvezi z uporabo ustreznih jezikovnih različic. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 24

Omejitev uporabe registriranih imen

1. Registrirana imena so zaščitena pred vsako zlorabo, posnemanjem, navajanjem ali pred vsakršnimi drugimi praksami, ki bi lahko zavajale potrošnika.

2. Države članice zagotovijo, da ne pride do zamenjav na nacionalni ravni uporabljenih prodajnih opisov z imeni, ki so registrirana.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila za zaščito zajamčenih tradicionalnih posebnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 25

Prehodne določbe

1. Imena, registrirana v skladu s členom 13(2) Uredbe (ES) št. 509/2006, se samodejno prenesejo v register iz člena 22 te uredbe. Kot ustrezne specifikacije se obravnavajo specifikacije iz člena 19 te uredbe. Kakršne koli posebne prehodne določbe v zvezi s takšnimi registracijami se uporabljajo še naprej.

2. Imena, registrirana v skladu z zahtevami iz člena 13(1) Uredbe (ES) št. 509/2006, vključno s tistimi, ki so registrirana na podlagi zahtevkov iz drugega pododstavka člena 58(1) te uredbe, se lahko še naprej uporabljajo pod pogoji iz Uredbe (ES) št. 509/2006, in sicer do 4. januarja 2023, razen če države članice uporabijo postopek iz člena 26 te uredbe.

3. Da se zaščitijo pravice in pravni interesi zadevnih proizvajalcev ali zainteresiranih strani, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi dodatna prehodna pravila.

Člen 26

Poenostavljeni postopek

1. Država članica lahko Komisiji najpozneje do 4. januarja 2016 na zahtevo skupine predloži imena zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki so registrirana v skladu s členom 13(1) Uredbe (ES) št. 509/2006 in so skladna s to uredbo.

Država članica pred predložitvijo imena sproži postopek ugovora, kot je opredeljeno v členu 49(3) in (4).

Če se v okviru tega postopka izkaže, da se zadevno ime uporablja tudi pri primerljivih proizvodih ali proizvodih, ki imajo identično ali podobno ime, se lahko to ime dopolni z navedbo, ki opredeljuje tradicionalne ali posebne lastnosti proizvoda.

Takšna imena lahko skupina iz tretje države neposredno ali prek organov tretje države predloži Komisiji.

2. Komisija imena iz odstavka 1 skupaj s specifikacijami za vsako takšno ime objavi v *Uradnem listu Evropske unije* v dveh mesecih od njihovega prejema.

3. Uporabljata se člena 51 in 52.

4. Komisija po končanem postopku ugovora po potrebi prilagodi vnose v register iz člena 22. Kot ustrezne specifikacije se obravnavajo specifikacije iz člena 19.

NASLOV IV

NEOBVEZNE NAVEDBE KAKOVOSTI

Člen 27

Cilj

Shema za neobvezne navedbe kakovosti se vzpostavi, da bi proizvajalci kmetijskih proizvodov, ki imajo značilnosti ali lastnosti dodane vrednosti, slednje lažje sporočali znotraj notranjega trga.

Člen 28

Nacionalna pravila

Države članice lahko ohranijo nacionalna pravila o neobveznih navedbah kakovosti, ki niso zajeta v tej uredbi, pod pogojem, da so takšna pravila v skladu s pravom Unije.

Člen 29

Neobvezne navedbe kakovosti

1. Neobvezne navedbe kakovosti izpolnjujejo naslednja merila:

(a) navedba se nanaša na značilnost ene ali več kategorij proizvodov ali na lastnost kmetovanja ali predelave, ki velja za določena območja;

(b) uporaba navedbe dodaja vrednost proizvodu v primerjavi s podobnimi proizvodi in

(c) navedba ima evropsko razsežnost.

2. Neobvezne navedbe kakovosti, ki opisujejo tehnične lastnosti proizvoda z namenom uveljavitve obveznih tržnih standardov in niso namenjene obveščanju potrošnikov o teh lastnostih proizvoda, so izključene iz te sheme.

3. Neobvezne navedbe kakovosti izključujejo neobvezne pridržane navedbe, ki podpirajo in dopolnjujejo posebne tržne standarde, določene na podlagi sektorja ali kategorije proizvoda.

4. Da se upoštevajo posebne lastnosti določenih sektorjev in pričakovanj potrošnikov, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi podrobna pravila v zvezi z merili iz odstavka 1 tega člena.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi vse ukrepe v zvezi z oblikami, postopki ali drugimi tehničnimi podrobnostmi, potrebne za uporabo tega naslova. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

6. Komisija pri sprejemanju delegiranih in izvedbenih aktov v skladu z odstavkoma 4 in 5 tega člena upošteva vse ustrezne mednarodne standarde.

Člen 30

Pridržanje in sprememba

1. Da bi upoštevali pričakovanja potrošnikov, razvoj znanstvenih in tehničnih dognanj, položaj na trgu ter razvoj tržnih in mednarodnih standardov, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi pridrži dodatno neobvezno navedbo kakovosti in določi pogoje njene uporabe.

2. V ustrezno utemeljenih primerih in zato, da se upošteva ustrezna uporaba dodatne neobvezne navedbe kakovosti, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi spremembe pogojev uporabe iz odstavka 1 tega člena.

Člen 31

Gorski proizvod

1. Uvede se navedba „gorski proizvod“ kot neobvezna navedba kakovosti.

Ta navedba se uporablja le za opis proizvodov, ki so namenjeni za prehrano ljudi iz Priloge I k Pogodbi ter pri katerih:

(a) tako surovine kot krma za živali na kmetijah izvirajo zlasti z gorskih območij;

(b) tudi predelava poteka na gorskih območjih, v primeru predelanih proizvodov.

2. Za namene tega člena so „gorska območja“ v Uniji območja, omejena v skladu s členom 18(1) Uredbe (ES) št. 1257/1999. Kar zadeva proizvode iz tretjih držav, gorska območja vključujejo območja, ki jih je tako uradno imenovala tretja država ali ki izpolnjujejo merila, enakovredna tistim iz člena 18(1) Uredbe (ES) št. 1257/1999.

3. V ustrezno utemeljenih primerih in zato, da se upoštevajo naravne omejitve, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo na gorskih območjih, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi odstopanja od pogojev uporabe iz odstavka 1 tega člena. Zlasti se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi pogoje, pod katerimi je dovoljeno, da surovine ali krma izvirajo zunaj gorskih območij, pogoje, pod katerimi lahko predelava proizvodov poteka zunaj gorskih območij na geografskem območju, ki se opredeli, in opredelitev tega geografskega območja.

4. Da bi upoštevali naravne omejitve, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo na gorskih območjih, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede uvedbe metod proizvodnje in drugih meril, ki so pomembna za uporabo neobvezne navedbe kakovosti, uvedene v odstavku 1 tega člena.

Člen 32

Proizvod otoškega kmetovanja

Komisija najpozneje do 4. januarja 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o utemeljitvah za novo navedbo „proizvod otoškega kmetovanja“. Ta navedba se lahko uporablja le za opis proizvodov, ki so namenjeni za prehrano ljudi iz Priloge I k Pogodbi in katerih surovine izvirajo z otokov. Poleg tega, če naj se navedba uporablja tudi za predelane proizvode, mora predelava prav tako potekati na otokih v primerih, kadar to bistveno vpliva na posebne značilnosti končnega proizvoda.

Po potrebi se poročilo priložijo ustrezni zakonodajni predlogi za pridržanje neobvezne navedbe kakovosti „proizvod otoškega kmetovanja“.

Člen 33

Omejitve uporabe

1. Neobvezna navedba kakovosti se lahko uporablja le za opis proizvodov, ki so v skladu z ustreznimi pogoji uporabe.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila uporabe neobveznih navedb kakovosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 34

Spremljanje

Države članice na podlagi analize tveganja izvajajo preverjanja za zagotovitev izpolnjevanja zahtev iz tega naslova in v primeru kršitve izrečejo ustrezne upravne kazni.

NASLOV V

SKUPNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Uradni nadzor zaščitene oznake porekla, zaščitene geografske oznake in zajamčenih tradicionalnih posebnosti

Člen 35

Področje uporabe

Določbe tega poglavja se uporabljajo v zvezi s shemama kakovosti iz naslovov II in III.

Člen 36

Imenovanje pristojnega organa

1. V skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 države članice imenujejo pristojni organ ali organe, pristojne za uradni nadzor, ki se izvaja za preverjanje izpolnjevanja pravnih zahtev, povezanih s shemami kakovosti, ki jih uvaja ta uredba.

Postopki in zahteve iz Uredbe (ES) št. 882/2004 se smiselno uporabljajo za uradni nadzor, ki se izvaja za preverjanje izpolnjevanja pravnih zahtev, povezanih s shemami kakovosti, za vse proizvode, ki jih zajema Priloga I k tej uredbi.

2. Pristojni organi iz odstavka 1 zagotavljajo ustrezna jamstva objektivnosti in nepristranskosti, pri čemer imajo na voljo usposobljeno osebje in sredstva, potrebna za izvajanje svojih funkcij.

3. Uradni nadzor zajema:

- (a) preverjanje skladnosti proizvoda z ustrešno specifikacijo proizvoda ter
- (b) spremljanje uporabe registriranih imen za opis proizvoda, ki je dan na trg, v skladu s členom 13 za imena, registrirana na podlagi naslova II, in v skladu s členom 24 za imena, registrirana na podlagi naslova III.

Člen 37

Preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda

1. V zvezi z zaščitnimi oznakami porekla, zaščitnimi geografskimi oznakami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi, ki označujejo proizvode s poreklom iz Unije, preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda pred dajanjem proizvoda na trg izvede:

- (a) eden ali več pristojnih organov iz člena 36 te uredbe in/ali
- (b) eden ali več izvajalcev nadzora v smislu točke 5 člena 2 Uredbe (ES) št. 882/2004, ki delujejo kot certifikacijski organi za proizvode.

Stroške takšnega preverjanja skladnosti s specifikacijami lahko nosijo gospodarski subjekti, pri katerih se navedeni nadzor opravlja. H kritju teh stroškov lahko prispevajo tudi države članice.

2. V zvezi z označbami porekla, geografskimi označbami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi, ki označujejo proizvode s poreklom iz tretje države, preverjanje skladnosti s specifikacijami pred dajanjem proizvoda na trg izvede:

(a) eden ali več javnih organov, ki jih imenuje tretja država, in/ali

(b) eden ali več certifikacijskih organov za proizvode.

3. Države članice objavijo imena in naslove organov iz odstavka 1 tega člena ter te informacije redno posodablja.

Komisija objavi imena in naslove organov iz odstavka 2 tega člena ter te informacije redno posodablja.

4. Komisija lahko brez uporabe postopka iz člena 57(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi določi načine, na podlagi katerih se objavijo imena in naslovi certifikacijskih organov za proizvode iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 38

Nadzorovanje uporabe imena na tržišču

Države članice Komisiji sporočijo imena in naslove pristojnih organov iz člena 36. Komisija objavi imena in naslove teh organov.

Države članice izvajajo preverjanja na podlagi analize tveganja za zagotovitev izpolnjevanja zahtev iz te uredbe in v primeru kršitev sprejmejo vse potrebne ukrepe.

Člen 39

Prenos nalog pristojnih organov na izvajalce nadzora

1. Pristojni organi lahko v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 882/2004 posamezne naloge, povezane z uradnim nadzorom shem kakovosti, prenesejo na enega ali več izvajalcev nadzora.

2. Taki izvajalci nadzora so akreditirani v skladu z evropskim standardom EN 45011 ali smernico 65 ISO/IEC (Splošne zahteve za organe, ki izvajajo potrjevanje proizvodov).

3. Akreditacijo iz odstavka 2 tega člena lahko izvede le:

(a) nacionalni akreditacijski organ v Uniji v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 765/2008 ali

(b) akreditacijski organ zunaj Unije, ki je podpisnik večstranskega sporazuma o priznavanju pod okriljem Mednarodnega akreditacijskega foruma.

Člen 40

Načrtovanje nadzornih dejavnosti in poročanje o njih

1. Države članice zagotovijo, da so dejavnosti nadzora obveznosti v okviru tega poglavja posebej vključene v ločen oddelek večletnih nacionalnih načrtov nadzora v skladu s členi 41, 42 in 43 Uredbe (ES) št. 882/2004.

2. Letna poročila v zvezi z nadzorom obveznosti iz te uredbe vključujejo ločen oddelek, ki zajema informacije iz člena 44 Uredbe (ES) št. 882/2004.

POGLAVJE II

Izjeme za nekatere predhodne uporabe

Člen 41

Generična imena

1. Brez poseganja v člen 13 ta uredba ne vpliva na uporabo imen, ki so v Uniji generična, tudi če je generično ime del imena, ki je zaščiteno v okviru sheme kakovosti.

2. Pri določanju, ali je ime postalo generično, se upoštevajo vsi ustrezni dejavniki, zlasti:

(a) obstoječe stanje na področjih potrošnje;

(b) zadevni nacionalni pravni akti ali pravni akti Unije.

3. Da bi se v celoti zaščitile pravice zainteresiranih strani, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih določi dodatna pravila za določanje generičnega statusa imen iz odstavka 1 tega člena.

Člen 42

Rastlinske sorte in živalske pasme

1. Ta uredba ne preprečuje dajanja na trg proizvodov, katerih označevanje vključuje ime ali navedbo, ki je zaščitena ali pridržana v okviru sheme kakovosti iz naslova II, naslova III ali naslova IV in ki vsebuje ali zajema ime rastlinske sorte ali živalske pasme, pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevni proizvod zajema navedeno sorto ali pasmo ali izvira iz nje;

(b) potrošniki niso zavedeni;

- (c) uporaba imena sorte ali pasme pomeni pošteno konkurenco;
- (d) z uporabo se ne izkorišča sloves zaščitene navedbe in
- (e) se je v primeru sheme kakovosti iz naslova II proizvod proizvajal in tržil zunaj svojega območja porekla pred datumom zahtevka za registracijo geografske označbe.

2. Da bi se dodatno pojasnil obseg pravic in svoboščin gospodarskih subjektov živilske dejavnosti v zvezi z uporabo imena rastlinske sorte ali živalske pasme iz odstavka 1 tega člena, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede pravil za določanje uporabe takšnih imen.

Člen 43

Povezava z intelektualno lastnino

Shemi kakovosti iz naslovov III in IV se uporabljata brez poseganja v pravila Unije ali pravila držav članic, ki urejajo intelektualno lastnino, in zlasti pravila v zvezi z označbami porekla, geografskimi označbami in blagovnimi znamkami ter v pravice, ki jih ta pravila zagotavljajo.

POGLAVJE III

Označbe in simboli shem kakovosti ter vloga proizvajalcev

Člen 44

Zaščita označb in simbolov

1. Označbe, kratice in simboli, ki se nanašajo na sheme kakovosti, se lahko uporabljajo le v povezavi s proizvodi, proizvedenimi v skladu s pravili sheme kakovosti, na katero se nanašajo. To velja zlasti za naslednje označbe, kratice in simbole:

- (a) „zaščiten označba porekla“, „zaščiten geografska označba“, „geografska označba“, „ZOP“, „ZGO“ in z njimi povezani simboli iz naslova II;
- (b) „zajamčena tradicionalna posebnost“, „ZTP“ in z njo povezan simbol iz naslova III;
- (c) „gorski proizvod“, kakor je določeno v naslovu IV.

2. V skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1290/2005 lahko Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) na pobudo Komisije ali v njenem imenu na centraliziran način financira upravno podporo v zvezi z razvojem, pripravljalnimi deli, spremljanjem, upravno in pravno podporo, pravnim varstvom, registracijskimi taksami, taksami za podaljšanje, taksami za preverjanje blagovnih znamk, taksami sodnih postopkov in kakršnimi koli drugimi povezanimi ukrepi, potrebnimi za zaščito uporabe označb, kratic in simbolov, ki se nanašajo na sheme kakovosti, pred zlorabo, posnemanjem, navajanjem ali

kakršnimi koli drugimi praksami, ki bi lahko zavajale potrošnike v Uniji in tretjih državah.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila za enotno zaščito označb, kratic in simbolov iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 45

Vloga skupin

1. Brez poseganja v posebne določbe o organizacijah proizvajalcev in medpanožnih organizacijah iz Uredbe (ES) št. 1234/2007 je skupina upravičena do:

- (a) prispevanja k zagotavljanju kakovosti, slovesa in pristnosti njenih proizvodov na trgu s spremljanjem uporabe imena v trgovini in, če je to potrebno, obveščanjem pristojnih organov iz člena 36 ali morebitnega drugega pristojnega organa v okviru člena 13(3);
- (b) ukrepanja za zagotovitev ustreznega pravnega varstva zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe in pravic intelektualne lastnine, ki so z njimi neposredno povezane;
- (c) razvijanja informacijskih in promocijskih dejavnosti, namenjenih sporočanju lastnosti dodane vrednosti proizvoda potrošnikom;
- (d) razvijanja dejavnosti, povezanih z zagotavljanjem skladnosti proizvoda z ustrezno specifikacijo;
- (e) ukrepanja za izboljšanje učinkovitosti sheme, vključno z razvijanjem gospodarskega strokovnega znanja, izvajanjem gospodarskih analiz, razširjanjem gospodarskih informacij o shemi in svetovanjem proizvajalcem;
- (f) ukrepanja za povečanje vrednosti proizvodov in, če je to potrebno, za preprečevanje ali odpravljanje vseh ukrepov, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozili ugled teh proizvodov.

2. Države članice lahko z upravnimi sredstvi spodbudijo ustanovitev in delovanje skupin na svojih ozemljih. Poleg tega države članice Komisiji redno sporočajo imena in naslove skupin iz točke 2 člena 3. Komisija poskrbi, da so te informacije javne.

Člen 46

Pravica do uporabe shem

1. Države članice zagotovijo, da ima vsak gospodarski subjekt, ki upošteva pravila sheme kakovosti iz naslovov II in III, pravico do vključitve v preverjanje skladnosti, vzpostavljeno na podlagi člena 37.

2. Gospodarski subjekti, ki pripravljajo in skladiščijo proizvod, ki se trži v okviru shem zajamčene tradicionalne posebnosti, zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe, ali ki takšne proizvode dajejo na trg, so prav tako vključeni v nadzor iz poglavja I tega naslova.

3. Države članice zagotovijo, da gospodarski subjekti, ki so pripravljeni spoštovati pravila sheme kakovosti iz naslovov III in IV, to lahko storijo, pri čemer se pri sodelovanju ne srečujejo z ovirami, ki so diskriminatorne ali niso drugače objektivno utemeljene.

Člen 47

Takse

Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 882/2004 in zlasti določbe iz poglavja VI naslova II navedene uredbe lahko države članice zaračunajo takso za kritje stroškov upravljanja shem kakovosti, vključno s stroški, ki nastanejo pri obravnavanju zahtevkov, ugovorov, zahtevkov za spremembe in zahtevkov za preklic, predvidenih v tej uredbi.

POGLAVJE IV

Postopki vložitve zahtevkov in registracije označb porekla, geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti

Člen 48

Področje uporabe postopkov za vložitev zahtevkov

Določbe tega poglavja se uporabljajo v zvezi s shemama kakovosti iz naslovov II in III.

Člen 49

Zahtevek za registracijo imen

1. Zahtevke za registracijo imen v okviru shem kakovosti iz člena 48 lahko vložijo le skupine, ki delajo s proizvodi, katerih ime je treba registrirati. V primeru imena „zaščitena označba porekla“ ali „zaščitena geografska označba“, ki označuje čezmejno geografsko območje, ali v primeru imena „zajamčene tradicionalne posebnosti“ lahko več skupin iz različnih držav članic ali tretjih držav vloži skupen zahtevek za registracijo.

Ena sama fizična ali pravna oseba se lahko obravnava kot skupina, kadar se izkaže, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) zadevna oseba je edini proizvajalec, ki je pripravljen vložiti zahtevek;
- (b) v zvezi z zaščitnimi označbami porekla in zaščitnimi geografskimi označbami ima opredeljeno geografsko območje značilnosti, ki se znatno razlikujejo od značilnosti sosednjih območij, ali pa so značilnosti proizvoda drugače od značilnosti proizvoda, proizvedenega v sosednjih območjih.

2. Kadar se zahtevek v okviru sheme iz naslova II nanaša na geografsko območje v državi članici ali kadar zahtevek v okviru sheme iz naslova III pripravi skupina s sedežem v državi članici, se zahtevek naslovi na organe te države članice.

Država članica z ustreznimi sredstvi pregleda zahtevek, da se preveri njegova utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme.

3. V okviru pregleda iz drugega pododstavka odstavka 2 tega člena država članica sproži nacionalni postopek ugovora, s katerim zagotovi ustrezno objavo zahtevka in določi razumni rok, v katerem lahko katera koli fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem na njenem ozemlju vloži ugovor zoper zahtevek.

Zadevna država članica preuči dopustnost ugovorov, prejetih v okviru sheme iz naslova II, glede na merila iz člena 10(1) ali dopustnost ugovorov, prejetih v okviru sheme iz naslova III, glede na merila iz člena 21(1).

4. Če po oceni kakršnih koli prejetih ugovorov država članica meni, da so zahteve iz te uredbe izpolnjene, lahko sprejme pozitivno odločitev in vloži dokumentacijo zahtevka pri Komisiji. V takem primeru Komisijo obvesti o dopustnih ugovorih, prejetih od fizične ali pravne osebe, ki je zakonito tržila zadevne proizvode in ves čas uporabljala zadevna imena najmanj pet let pred datumom objave iz odstavka 3.

Država članica zagotovi, da se njena pozitivna odločitev objavi in da ima vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom možnost pritožbe.

Država članica zagotovi, da se objavi različica specifikacije proizvoda, na podlagi katere je sprejela svojo pozitivno odločitev, in zagotovi elektronski dostop do specifikacije proizvoda.

V primeru zaščitnih označb porekla in zaščitnih geografskih označb država članica zagotovi tudi ustrezno objavo različice specifikacije proizvoda, na podlagi katere je Komisija sprejela odločitev v skladu s členom 50(2).

5. Kadar se zahtevek v okviru sheme iz naslova II nanaša na geografsko območje v tretji državi ali kadar zahtevek v okviru sheme iz naslova III pripravi skupina s sedežem v tretji državi, se zahtevek vloži pri Komisiji neposredno ali prek organov zadevne tretje države.

6. Dokumenti iz tega člena, ki se pošljejo Komisiji, se pripravijo v enem od uradnih jezikov Unije.

7. Da bi se poenostavil postopek za vložitev zahtevkov, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih opredeli pravila za izvedbo nacionalnega postopka ugovora za skupne zahtevke, ki se nanašajo na več kot eno nacionalno ozemlje, in dopolni pravila postopka za vložitev zahtevkov.

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi podrobna pravila o postopkih, obliki in predložitvi zahtevkov, tudi za zahtevke, ki zadevajo več kot eno nacionalno ozemlje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 50

Pregled s strani Komisije in objava za ugovor

1. Komisija z ustreznimi sredstvi pregleda vsak zahtevek, ki ga je prejela v skladu s členom 49, da preveri njegovo utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme. Ta pregled ne sme trajati dlje kot šest mesecev. Kadar pregled traja dlje, Komisija vložnika pisno obvesti o razlogih za zamudo.

Komisija vsak mesec ali pogosteje objavi seznam imen, za katera je prejela zahtevke za registracijo, in tudi datum njihove predložitve.

2. Kadar Komisija na podlagi pregleda, izvedenega v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1, meni, da so pogoji iz te uredbe izpolnjeni, v *Uradnem listu Evropske unije* objavi:

(a) enotni dokument in sklic na objavo specifikacije proizvoda za zahteve v okviru sheme iz naslova II;

(b) specifikacijo za zahtevke v okviru sheme iz naslova III.

Člen 51

Postopek ugovora

1. V treh mesecih od datuma objave v *Uradnem listu Evropske unije* lahko organi države članice ali tretje države oziroma fizične ali pravne osebe s pravnim interesom in s sedežem v tretji državi vložijo ugovor pri Komisiji.

Vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in s prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni država, iz katere je bil zahtevek posredovan, lahko vloži ugovor pri državi članici, v kateri ima sedež, v roku, ki omogoča vložitev ugovora v skladu s prvim pododstavkom.

Ugovor vsebuje izjavo, da bi zahtevek lahko kršil pogoje, določene v tej uredbi. Ugovor, ki te izjave ne vsebuje, je neveljaven.

Komisija ugovor nemudoma pošlje organu, ki je vložil zahtevek.

2. Če se pri Komisiji vloži ugovor in če mu v dveh mesecih sledi utemeljitev ugovora, Komisija preveri dopustnost tega utemeljenega ugovora.

3. V dveh mesecih od prejema dopustnega utemeljenega ugovora Komisija povabi organ ali osebo, ki je ugovor vložila, in organ, ki je vložil zahtevek, k ustreznim posvetovanjem za razumno obdobje, ki ne sme biti daljše od treh mesecev.

Organ ali oseba, ki je ugovor vložila, in organ, ki je vložil zahtevek, takšna ustrezna posvetovanja začeta brez nepotrebnega odlašanja. Drug drugemu zagotovita ustrezne informacije, potrebne za oceno, ali je zahtevek za registracijo skladen s pogoji iz te uredbe. Če ne dosežeta dogovora, se te informacije predložijo tudi Komisiji.

Komisija lahko kadar koli v teh treh mesecih na zahtevo vložnika podaljša rok za posvetovanja za največ tri mesece.

4. Kadar se po ustreznih posvetovanjih iz odstavka 3 tega člena podrobni podatki, objavljeni v skladu s členom 50(2), bistveno spremenijo, Komisija ponovi pregled iz člena 50.

5. Ugovor, utemeljen ugovor in pripadajoči dokumenti, ki se pošljejo Komisiji v skladu z odstavki 1 do 4 tega člena, se pripravijo v enem od uradnih jezikov Unije.

6. Da bi se določili jasni postopki in roki za ugovor, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, na podlagi katerih se dopolnijo pravila postopka za vložitev zahtevkov.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o postopkih, obliki in predložitvi ugovorov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 52

Odločitev o registraciji

1. Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, po pregledu, izvedenem v skladu s prvim pododstavkom člena 50(1), meni, da pogoji za registracijo niso izpolnjeni, sprejme izvedbene akte, s katerimi zavrne zahtevek. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

2. Če Komisija ne prejme nobenega ugovora ali nobenega dopustnega utemeljenega ugovora v skladu s členom 51, brez uporabe postopka iz člena 57(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi registrira ime.

3. Če Komisija prejme dopusten utemeljen ugovor, po ustreznih posvetovanjih iz člena 51(3) in ob upoštevanju rezultatov teh posvetovanj:

(a) če je bil dogovor dosežen, registrira ime z izvedbenimi akti, sprejetimi brez uporabe postopka iz člena 57(2), ter, po potrebi, spremeni informacije, objavljene v skladu s členom 50(2), če te spremembe niso bistvene, ali

(b) če dogovor ni bil dosežen, sprejme izvedbene akte, s katerimi sprejme odločitev glede registracije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

4. Akti o registraciji in odločitve o zavrnitvi se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 53

Sprememba specifikacije proizvoda

1. Skupina s pravnim interesom lahko zaprosi za odobritev spremembe specifikacije proizvoda.

Zahtevki vsebujejo opis zahtevanih sprememb in njihovo utemeljitev.

2. Kadar sprememba vključuje eno ali več sprememb specifikacije, ki niso manjše, se za zahtevek za spremembo uporablja postopek iz členov 49 do 52.

Če so predlagane spremembe manjše, Komisija odobri ali zavrne zahtevek. V primeru odobritve sprememb, ki pomenijo spremembo elementov iz člena 50(2), Komisija te elemente objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Sprememba se v primeru sheme kakovosti iz naslova II šteje za manjšo, če:

- (a) ne zadeva bistvenih značilnosti proizvoda;
- (b) ne spreminja povezave iz točke (f)(i) ali (ii) člena 7(1);
- (c) ne vključuje spremembe imena ali katerega koli dela imena proizvoda;
- (d) ne vpliva na opredeljeno geografsko območje ali
- (e) ne pomeni večjih omejitev za trgovino s proizvodi ali njegovimi surovinami.

Sprememba se v primeru sheme kakovosti iz naslova III šteje za manjšo, če:

- (a) ne zadeva bistvenih značilnosti proizvoda;

(b) ne uvaja bistvenih sprememb metode proizvodnje ali

(c) ne vključuje spremembe imena ali katerega koli dela imena proizvoda.

Pri pregledu zahtevka se obravnava predvsem predlagana sprememba.

3. Da bi se pospešil upravni postopek zahtevka za spremembo, tudi če sprememba ne pomeni nobene spremembe enotnega dokumenta in če sprememba zadeva začasno spremembo specifikacije zaradi uvedbe obveznih sanitarnih ali fitosanitarnih ukrepov s strani javnih organov, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo pravila postopka za vložitev zahtevkov.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o postopkih, obliki in predložitvi zahtevka za spremembo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

Člen 54

Preklic

1. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo katere koli fizične ali pravne osebe s pravnim interesom sprejme izvedbene akte za preklic registracije zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe ali zajamčene tradicionalne posebnosti v naslednjih primerih:

- (a) kadar upoštevanje pogojev specifikacije ni zagotovljeno;
- (b) kadar najmanj sedem let ni bil na trg dan noben proizvod v okviru zajamčene tradicionalne posebnosti, zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe.

Komisija lahko na zahtevo proizvajalcev proizvoda, ki se trži pod registriranim imenom, prekliče ustrezno registracijo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

2. Da bi zagotovili pravno varnost, v skladu s katero imajo vse strani možnost zagovarjanja svojih pravic in pravnih interesov, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi dopolni pravila v zvezi s postopkom preklica.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o postopkih in obliki postopka preklica ter predložitve zahtevkov iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

NASLOV VI

POSTOPKOVNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Lokalna pridelava in neposredna prodaja

Člen 55

Poročanje o lokalni pridelavi in neposredni prodaji

Komisija najpozneje do 4. januarja 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o koristnosti nove sheme označevanja za lokalno pridelavo in neposredno prodajo, ki bi pomagala proizvajalcem pri lokalnem trženju proizvodov. V tem poročilu se glavno pozornost nameni zmožnosti kmetov, da s pomočjo nove oznake zagotovijo dodano vrednost svojim proizvodom, upoštevati pa bi moralo tudi druga merila, kot so možnosti za zmanjšanje emisij ogljika in odpadkov s kratkimi proizvodnimi in distribucijskimi verigami.

Po potrebi se poročilo priložijo ustrezni zakonodajni predlogi za uvedbo sheme lokalne pridelave ter označevanja za lokalno in neposredno prodajo.

POGLAVJE II

Postopkovna pravila

Člen 56

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 2(1), člena 5(4), prvega pododstavka člena 7(2), prvega pododstavka člena 12(5), člena 16(2), člena 18(5), prvega pododstavka člena 19(2), prvega pododstavka člena 23(4), člena 25(3), člena 29(4), člena 30, člena 31(3) in (4), člena 41(3), člena 42(2), prvega pododstavka člena 49(7), prvega pododstavka člena 51(6), prvega pododstavka člena 53(3) in prvega pododstavka člena 54(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 3. januarja 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz drugega pododstavka člena 2(1), člena 5(4), prvega pododstavka člena 7(2), prvega pododstavka člena 12(5), člena 16(2), člena 18(5), prvega pododstavka člena 19(2), prvega pododstavka člena 23(4), člena 25(3), člena 29(4), člena 30, člena 31(3) in (4), člena 41(3), člena 42(2), prvega pododstavka člena 49(7), prvega pododstavka člena 51(6), prvega pododstavka člena 53(3) in prvega pododstavka člena

54(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu z drugim pododstavkom člena 2(1), členom 5(4), prvim pododstavkom člena 7(2), prvim pododstavkom člena 12(5), členom 16(2), členom 18(5), prvim pododstavkom člena 19(2), prvim pododstavkom člena 23(4), členom 25(3), členom 29(4), členom 30, členom 31(3) in (4), členom 41(3), členom 42(2), prvim pododstavkom člena 49(7), prvim pododstavkom člena 51(6), prvim pododstavkom člena 53(3) in prvim pododstavkom člena 54(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 57

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za politiko kakovosti kmetijskih proizvodov. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE III

Razveljavitev in končne določbe

Člen 58

Razveljavitev

1. Uredbi (ES) št. 509/2006 in (ES) št. 510/2006 se razveljavita.

Vendar se člen 13 Uredbe (ES) št. 509/2006 še naprej uporablja za zahtevke v zvezi s proizvodi, ki ne spadajo na področje uporabe naslova III te uredbe, ki jih Komisija prejme pred datumom začetka veljavnosti te uredbe.

2. Sklicevanja na razveljavljene uredbe se obravnavajo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Vendar pa se člen 12(3) in člen 23(3) uporabljata od 4. januarja 2016, brez poseganja v proizvode, ki so bili dani na trg pred tem datumom.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. novembra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOGA I

KMETIJSKI PROIZVODI IN ŽIVILA IZ ČLENA 2(1)

I. Označbe porekla in geografske označbe:

- pivo,
- čokolada in izdelki iz nje,
- kruh, fino pecivo, slaščice, keksi in drugi pekovski izdelki,
- pijače iz rastlinskih izvlečkov,
- testenine,
- sol,
- naravne gume in smole,
- gorčična pasta,
- seno,
- eterična olja,
- pluta,
- košeniljka,
- cvetje in okrasne rastline,
- bombaž,
- volna,
- protje,
- trt lan,
- usnje,
- krzno,
- perje.

II. Zajamčene tradicionalne posebnosti:

- pripravljene jedi,
 - pivo,
 - čokolada in izdelki iz nje,
 - kruh, fino pecivo, slaščice, keksi in drugi pekovski izdelki,
 - pijače iz rastlinskih izvlečkov,
 - testenine,
 - sol.
-

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA IZ ČLENA 58(2)

Uredba (ES) št. 509/2006	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 2(1)
Člen 1(2)	Člen 2(3)
Člen 1(3)	Člen 2(4)
Člen 2(1), točka (a)	Člen 3, točka 5
Člen 2(1), točka (b)	Člen 3, točka 3
Člen 2(1), točka (c)	—
Člen 2(1), točka (d)	Člen 3, točka 2
Člen 2(2), od prvega do tretjega pododstavka	—
Člen 2(2), četrti pododstavek	—
Člen 3	Člen 22(1)
Člen 4(1), prvi pododstavek	Člen 18(1)
Člen 4(2)	Člen 18(2)
Člen 4(3), prvi pododstavek	—
Člen 4(3), drugi pododstavek	Člen 18(4)
Člen 5(1)	Člen 43
Člen 5(2)	Člena 42(1)
Člen 6(1)	Člen 19(1)
Člen 6(1), točka (a)	Člen 19(1), točka (a)
Člen 6(1), točka (b)	Člen 19(1), točka (b)
Člen 6(1), točka (c)	Člen 19(1), točka (c)
Člen 6(1), točka (d)	—
Člen 6(1), točka (e)	Člen 19(1), točka (d)
Člen 6(1), točka (f)	—
Člen 7(1) in (2)	Člen 49(1)
Člen 7(3), točki (a) in (b)	Člen 20(1), točki (a) in (b)
Člen 7(3), točka (c)	—
Člen 7(3), točka (d)	—
Člen 7(4)	Člen 49(2)

Uredba (ES) št. 509/2006	Ta uredba
Člen 7(5)	Člen 49(3)
Člen 7(6), točke (a), (b) in (c)	Člen 49(4)
Člen 7(6), točka (d)	Člen 20(2)
Člen 7(7)	Člen 49(5)
Člen 7(8)	Člen 49(6)
Člen 8(1)	Člen 50(1)
Člen 8(2), prvi pododstavek	Člen 50(2), točka (b)
Člen 8(2), drugi pododstavek	Člen 52(1)
Člen 9(1) in (2)	Člen 51(1)
Člen 9(3)	Člen 21(1) in (2)
Člen 9(4)	Člen 52(2)
Člen 9(5)	Člen 52(3) in (4)
Člen 9(6)	Člen 51(5)
Člen 10	Člen 54
Člen 11	Člen 53
Člen 12	Člen 23
Člen 13(1)	—
Člen 13(2)	—
Člen 13(3)	—
Člen 14(1)	Člen 36(1)
Člen 14(2)	Člen 46(1)
Člen 14(3)	Člen 37(3), drugi pododstavek
Člen 15(1)	Člen 37(1)
Člen 15(2)	Člen 37(2)
Člen 15(3)	Člen 39(2)
Člen 15(4)	Člen 36(2)
Člen 16	—
Člen 17(1) in (2)	Člen 24(1)
Člen 17(3)	Člen 24(2)

Uredba (ES) št. 509/2006	Ta uredba
Člen 18	Člen 57
Člen 19(1), točka (a)	—
Člen 19(1), točka (b)	Člen 49(7), drugi pododstavek
Člen 19(1), točka (c)	Člen 49(7), prvi pododstavek
Člen 19(1), točka (d)	Člen 22(2)
Člen 19(1), točka (e)	Člen 19(1), točka (f)
Člen 51(6)	Člen 54(1)
Člen 19(1), točka (g)	Člen 23(4)
Člen 19(1), točka (h)	—
Člen 19(1), točka (i)	—
Člen 19(2)	Člen 25(1)
Člen 19(3), točka (a)	—
Člen 19(3), točka (b)	Člen 25(2)
Člen 20	Člen 47
Člen 21	Člen 58
Člen 22	Člen 59
Priloga I	Priloga I (del II)

Uredba (ES) št. 510/2006	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 2(1) in (2)
Člen 1(2)	Člen 2(3)
Člen 1(3)	Člen 2(4)
Člen 2	Člen 5
Člen 3(1), prvi pododstavek	Člen 6(1)
Člen 3(1), drugi in tretji pododstavek	Člen 41(1), (2) in (3)
Člen 3(2), (3) in (4)	Člen 6(2), (3) in (4)
Člen 4	Člen 7
Člen 5(1)	Člen 3, točka 2, in člen 49(1)

Uredba (ES) št. 510/2006	Ta uredba
Člen 5(2)	Člen 49(1)
Člen 5(3)	Člen 8(1)
Člen 5(4)	Člen 49(2)
Člen 5(5)	Člen 49(3)
Člen 5(6)	Člen 9
Člen 5(7)	Člen 8(2)
Člen 5(8)	—
Člen 5(9), prvi pododstavek	—
Člen 5(9), drugi pododstavek	Člen 49(5)
Člen 5(10)	Člen 49(6)
Člen 5(11)	—
Člen 6(1), prvi pododstavek	Člen 50(1)
Člen 6(2), prvi pododstavek	Člen 50(2), točka (a)
Člen 6(2), drugi pododstavek	Člen 52(1)
Člen 7(1)	Člen 51(1), prvi pododstavek
Člen 7(2)	Člen 51(1), drugi pododstavek
Člen 7(3)	Člen 10
Člen 7(4)	Člen 52(2) in (4)
Člen 7(5)	Člen 51(3) in člen 52(3) in (4)
Člen 7(6)	Člen 11
Člen 7(7)	Člen 51(5)
Člen 8	Člen 12
Člen 9	Člen 53
Člen 10(1)	Člen 36(1)
Člen 10(2)	Člen 46(1)
Člen 10(3)	Člen 37(3), drugi pododstavek
Člen 11(1)	Člen 37(1)
Člen 11(2)	Člen 37(2)

Uredba (ES) št. 510/2006	Ta uredba
Člen 11(3)	Člen 39(2)
Člen 11(4)	Člen 36(2)
Člen 12	Člen 54
Člen 13(1)	Člen 13(1)
Člen 13(2)	Člen 13(2)
Člen 13(3)	Člen 15(1)
Člen 13(4)	Člen 15(2)
Člen 14	Člen 14
Člen 15	Člen 57
Člen 16, točka (a)	Člen 5(4), drugi pododstavek
Člen 16, točka (b)	—
Člen 16, točka (c)	—
Člen 16, točka (d)	Člen 49(7)
Člen 16, točka (e)	—
Člen 16, točka (f)	Člen 51(6)
Člen 16, točka (g)	Člen 12(7)
Člen 16, točka (h)	—
Člen 16, točka (i)	Člen 11(3)
Člen 16, točka (j)	—
Člen 16, točka (k)	Člen 54(2)
Člen 17	Člen 16
Člen 18	Člen 47
Člen 19	Člen 58
Člen 20	Člen 59
Priloga I in Priloga II	Priloga I (del I)